

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กร
แห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี
The Relationship Between Digital Leadership of School Administrators and
Learning Organization Among International Schools
in Nonthaburi Province

ศศิ ศิริรัศมีวงศา

Sasi Sirirusameewongsa

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Master of Education Program in Educational Administration, Graduate College of Management,
Sripatum University

Received: October 9, 2024

Revised: October 17, 2024

Accepted: October 17, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติจังหวัดนนทบุรี และ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี และ (3) เพื่อเสนอแนวทางให้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 231 คน โดยได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane และการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมมีสหสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) แนวทางในการให้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า โรงเรียนควรพัฒนาทักษะผู้บริหาร ครู และบุคลากรด้านดิจิทัลและใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; องค์กรแห่งการเรียนรู้; ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research is mixed-method, combining quantitative and qualitative methods research. The objective were to study: (1) the digital leadership of school administrators and the learning organization characteristics of international schools in Nonthaburi Province (2) the relationship between digital leadership of school administrators and the learning organization characteristics of international schools in Nonthaburi Province, and (3) propose guidelines for international schools in Nonthaburi Province to become learning organizations. The study sample consisted of 231 teachers from international schools in Nonthaburi Province, determined through Taro Yamane's formula and qualitative research using semi-structured interviews with 3 school administrators. Data collection instruments included a five-point rating scale questionnaire and interviews. Data were analyzed involved calculating mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The results revealed that (1) the overall level of digital leadership among school administrators and the learning organization characteristics of international schools in Nonthaburi Province were both high, (2) there was a statistically significant positive correlation existed at the .01 level between digital leadership and the learning organization characteristics, and (3) guidelines for cultivating a learning organization culture can be summarized as follows: developing digital skills of administrators, teachers, and staff and efficient technology utilization, promoting ethical and safe technology use, nurturing a continuous learning culture, encouraging analytical thinking, and creating an environment conducive to knowledge sharing.

Keywords: Digital leadership; Learning organization; School administrators

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีก้าวล้ำตลอดเวลาองค์กรและบุคคลจำนวนมากต่างพยายามหาวิธีที่จะปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นใหม่ หลายองค์กรมีการเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลง ในขณะที่บางองค์กรถูกบีบบังคับให้ต้องปรับตัวโดยกระแสของยุคสมัย นอกจากองค์กรที่ต้องปรับตัวแล้วนั้น มนุษย์เองก็จำเป็นต้องปรับตัวเช่นกัน และสิ่งสำคัญที่จะช่วยวางรากฐานให้มนุษย์สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ก็คือการศึกษา โดยสถานศึกษามีความจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับยุคสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาให้ทันต่อยุคดิจิทัล จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

และการศึกษา โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาทุกแห่งจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องปรับตัวและพัฒนาให้ทันต่อยุคดิจิทัล โดยปัจจัยสำคัญที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่การเปลี่ยนแปลงคือผู้นำ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำ โดยโดยภาวะผู้นำที่มีความจำเป็นในยุคที่เกิดสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในปัจจุบันคือภาวะผู้นำดิจิทัล

ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องตระหนักและยอมรับว่าผู้เรียนในปัจจุบันมีกระบวนการคิดและเรียนรู้ที่แตกต่างออกไปจากเดิม อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายนอกโรงเรียน รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ซึ่งขัดแย้งกับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม หากวิธีปฏิบัติยังไม่ได้รับการพัฒนา

การศึกษาจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความเป็นเอกลักษณ์เหล่านี้ (Sheninger, 2014)

ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนนานาชาติ เนื่องจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากภูมิทัศน์ทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา Ridho et al. (2023) ได้กล่าวว่า เนื่องจากพัฒนาการทางเทคโนโลยีขับเคลื่อนไปข้างหน้าตลอดเวลา ผู้นำสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและมีความสามารถในการปรับตัว การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็นภาวะผู้นำดิจิทัลจะส่งผลให้สถานศึกษาสามารถจัดการกับอุปสรรคในการบูรณาการเทคโนโลยีและพัฒนากลยุทธ์ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถก้าวผ่านความท้าทายและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยในปัจจุบัน สถานศึกษาให้ความสำคัญและพึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น ความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในทางขึ้นนำสถานศึกษาผ่านการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ผู้นำควรบูรณาการเครื่องมือดิจิทัลให้เข้ากับการเรียนการสอนและการบริหารอย่างมีกลยุทธ์ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่ทันสมัย อีกทั้ง การนำหลักการของภาวะผู้นำดิจิทัลมาใช้จะส่งผลให้โรงเรียนนานาชาติสามารถเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการก้าวไปสู่ความสำเร็จในโลกแห่งความซับซ้อน

การศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เนื่องจากคุณภาพของคนส่งผลไปถึงการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า บุคคลที่มีคุณภาพจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีภูมิปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่ได้กล่าวชัดเจนในยุทธศาสตร์ที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของคนทุกช่วงวัยและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การปฏิรูปการศึกษาของประเทศมุ่งเน้นให้สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาพัฒนาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการพัฒนาบุคคลให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ พัฒนางค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และพัฒนาให้สังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา มุ่งพัฒนาให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) โดยการสนับสนุนและพัฒนาให้คนไทยมีลักษณะใฝ่เรียน ใฝ่รู้ (วันชนก อาจปรุ, 2564) ในปัจจุบัน แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้รับความ

นิยมในระดับสากลว่าเป็นระบบที่ช่วยให้องค์กรได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปีเตอร์ เซ็งเก้ (Senge, 1990) นักเขียนที่มีชื่อเสียงได้เสนอแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลากรและผลักดันให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ การเป็นบุคคลรอบรู้ การมีแบบแผนวิธีการคิด การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้เป็นทีม และการคิดอย่างเป็นระบบ

Marco Kools et al. (2020) ได้กล่าวว่า การนำหลักการขององค์กรแห่งการเรียนรู้มาใช้ในโรงเรียนนานาชาติถือเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเติบโตของแนวโน้มทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้โรงเรียนหลักเล็งการส่งเสริมในเรื่องของความร่วมมือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและนวัตกรรม จะช่วยให้โรงเรียนสามารถเตรียมนักเรียนให้พร้อมรับมือกับความท้าทายและตลาดงานในอนาคต

โรงเรียนเอกชนประเภทนานาชาติในประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ สช. โดยโรงเรียนนานาชาติภายใต้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมี จำนวน 236 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 70,200 คน และครูจำนวน 9,116 คน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางให้โรงเรียนเอกชนสามารถสามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าและแข่งขันในระดับนานาชาติได้ โดยแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 ได้อธิบายถึง สภาพการณ์และบริบทแวดล้อมที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชนว่า จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี การปฏิวัติดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยไปสู่ Thailand 4.0 เป็นแรงผลักดันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่หลากหลาย สามารถพัฒนาองค์ความรู้ ผ่านการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่โดยใช้สื่อเป็นเทคโนโลยีช่วยให้สามารถเข้าถึงหลักสูตรที่หลากหลายและสามารถเลือกหลักสูตรที่เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้น สถานศึกษาเอกชนหลักเล็งไม่ได้ที่จะต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นหลากหลาย เน้นพัฒนาด้านศักยภาพด้านความรู้และทักษะเพื่อให้สามารถตอบสนอง

ต่อเป้าหมายต่าง ๆ อีกทั้ง ต้องนำดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เตรียมผู้เรียนให้พร้อมกับศตวรรษที่ 21 และความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนไป

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ได้แนวคิดและองค์ความรู้ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียนนานาชาติให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 และเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติ และความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางให้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการกำหนดทิศทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนให้ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นต้นแบบในการพัฒนาวิชาชีพ นำครู ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มาทำงานร่วมกันเพื่อให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (พิมพิลา อำนาจ, 2566) โดยภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา จึงมีความจำเป็นต้องกระตุ้นและอำนวยความสะดวก

ให้คนเกิดการเปลี่ยนและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา ผู้นำต้องสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและกำหนดแนวทางเพื่อให้องค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จโดยผู้นำต้องนำความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลที่เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงและรู้จักใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เกิดประโยชน์และเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผู้นำที่มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานภายในองค์กรให้สูงขึ้น (สุพิชา คัดคำ, 2566)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Peter M. Senge

Senge (1990) ได้เสนอแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ 5 ประการไว้ในหนังสือ The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลากรและผลักดันให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การเป็นบุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) หมายถึง การที่บุคลากรในองค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลที่ได้ตั้งไว้ ผู้บริหารและผู้นำองค์กรมีหน้าที่สำคัญในการผลักดันและกระตุ้นจิตสำนึกให้บุคลากรมีความมั่นใจ โดยการที่บุคลากรเป็นบุคคลรอบรู้จะส่งผลให้ภายในองค์กรเกิดการเรียนรู้และเติบโตไปด้วยกัน
2. การมีแบบแผนวิธีการคิด (Mental Model) หมายถึง แบบแผน แนวคิด ความเชื่อ ทศนคติ ที่ได้จากการสะสมประสบการณ์ หล่อหลอมเป็นกรอบแนวคิดที่ทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความสามารถในการทำความเข้าใจพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยสิ่งเหล่านี้แสดงถึงวุฒิภาวะ (Emotional Quotient: EQ) ที่จำเป็นในการทำงานและการใช้ชีวิต
3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) หมายถึง การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันของคนในองค์กรและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้บุคลากรทุกคนสามารถเห็นภาพในอนาคตขององค์กรร่วมกันและมุ่งที่จะร่วมมือกันผลักดันให้วิสัยทัศน์นั้นเป็นจริง

4. การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ และทักษะระหว่างบุคลากรในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ การเรียนรู้เป็นทีมถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ในองค์กรสมัยใหม่ การเรียนรู้เป็นทีมเน้นไปที่เป้าหมายสำคัญคือการสร้างความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

5. การคิดอย่างเป็นระบบ (System thinking) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงและมองเห็นภาพรวมของสิ่งต่าง ๆ ถึงแม้ว่าสิ่งดังกล่าวจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่ที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีการคิดอย่างเป็นระบบจะสามารถเชื่อมโยงและเข้าใจความสัมพันธ์และผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบแทนการมองแต่ละส่วนแยกจากกัน Senge ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “The Fifth Discipline” ว่าการคิดอย่างเป็นระบบคือ กรอบความคิดองค์ความรู้ และเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยให้เราสามารถเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังนำไปสู่การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

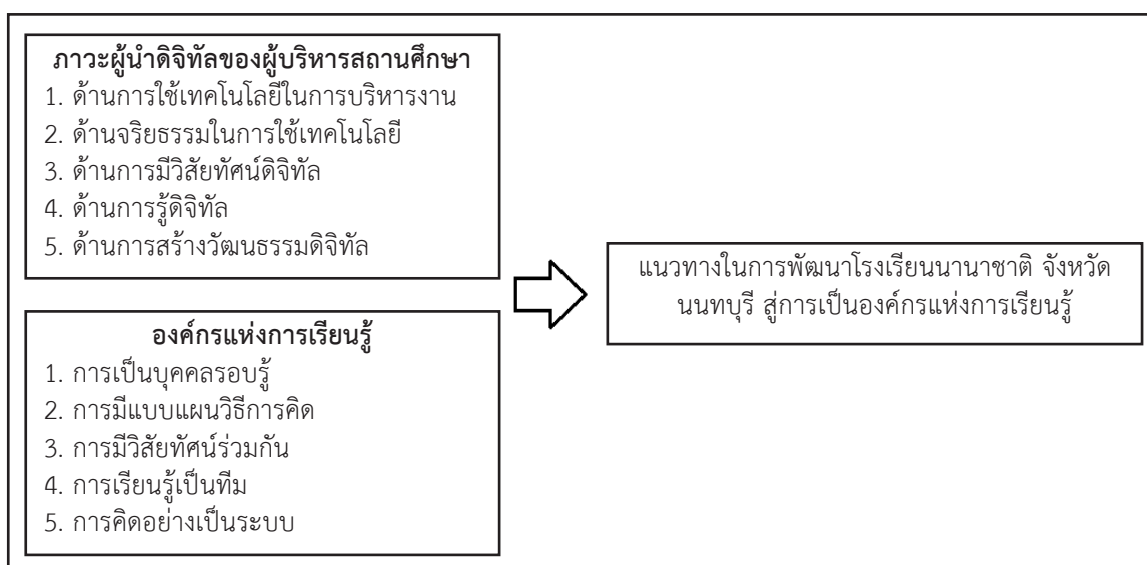
1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี
- ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การสังเคราะห์เอกสาร

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล ทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งเป็นกรอบแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Framework) ตามแนวคิดของ Shenger, E., (2019), Alexey et al. (2019), Chaiyaset (2019), Magesa & Jonathan (2020), Luecha, et al., (2022), วันชัย ราชวงศ์ (2562), จิตรกร จันทรสขุ และ จิรนนท์ วัชรกุล (2564), เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และ วัลลภา อาธิรัตน์ (2564) กันตชาติ กุดนอก (2565), ฐิรัตน์ สุกใส (2565), รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565), อุดลย์ วรรณะปะกะ (2566) ประกอบด้วยองค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน 2) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 4) ด้านการรู้ดิจิทัล 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

2. ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีองค์กรแห่งการเรียนรู้มาเป็นกรอบแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Framework) ตามแนวคิดของ Senge (1990) ประกอบด้วยองค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การเป็นบุคคลรอบรู้ 2) การมีแบบแผนวิธีการคิด 3) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) การเรียนรู้เป็นทีม 5) การคิดอย่างเป็นระบบ

โดยสามารถสรุปมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) กับผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ ครูในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 โรงเรียน ซึ่งทั้งหมดประกอบด้วย ครูจำนวนทั้งสิ้น 548 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2567 ได้กลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 231 คน โดยใช้สูตร Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ท่าน จากโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี 3 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอน 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม โดยครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูล

1. แบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบ สอบถามมาตรฐานค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Framework) จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจากนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Framework) จากแนวคิดทฤษฎีของ Senge (1990) เพื่อกำหนดเป็นข้อคำถามทั้ง 5 ด้าน

2. แบบสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการให้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรีตามความคิดเห็นของครู โดยองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี และองค์ประกอบของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ด้านการเป็นบุคคลรอบรู้ 2) การมีแบบแผนวิธีการคิด 3) ด้านการเรียนรู้เป็นทีม โดยจากผลการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดทั้ง 6 ด้านนี้มาพัฒนาเป็นประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์กับผู้บริหารสถานศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากครู

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจาก วิทยาลัยบัณฑิตศึกษา ด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุมถึงเลขาธิการสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนผู้บริหารและครูโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามผ่านบริการ Google Form ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อส่งไปยังโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดนนทบุรี พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาเก็บข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุมถึง ผู้บริหารสถานศึกษา 3 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

2. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 3 แห่งเพื่อทำการสัมภาษณ์

3. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ได้ทำการนัดหมาย ตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้โดยขออนุญาตบันทึกเสียงและจดบันทึกประกอบการสัมภาษณ์

4. นำข้อมูลดิบที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้กรอกแบบสอบถาม โดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. นำข้อมูลจากผู้กรอกแบบสอบถามจากตอนที่ 2 เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทราบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติจังหวัดนนทบุรี ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. นำข้อมูลจากผู้กรอกแบบสอบถามจากตอนที่ 3 เกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อให้ทราบระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติจังหวัดนนทบุรี ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติจังหวัดนนทบุรีโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและจดบันทึกเป็นข้อความ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกมาเรียบเรียง และวิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา Content Analysis

3. สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

ผลการวิจัย

ตาราง 1

ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม

ที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	n=231		ระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1	ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน	4.22	0.63	มาก	1
2	ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี	4.21	0.69	มาก	3
3	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.21	0.65	มาก	4
4	ด้านการรู้ดิจิทัล	4.22	0.68	มาก	2
5	ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.20	0.66	มาก	5
รวม		4.21	0.60	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน

รองลงมา คือ ด้านการรู้ดิจิทัล ตามมาด้วยด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ตามลำดับ

ตาราง 2

ผลการวิเคราะห์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม

ที่	ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี	n=231		ระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1	การเป็นบุคคลรอบรู้	4.24	0.63	มาก	1
2	การมีแบบแผนวิธีการคิด	4.22	0.66	มาก	2
3	การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.18	0.67	มาก	5
4	การเรียนรู้เป็นทีม	4.20	0.68	มาก	3
5	การคิดอย่างเป็นระบบ	4.19	0.70	มาก	4
รวม		4.21	0.62	มาก	

จากตาราง 2 พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การเป็นบุคคลรอบรู้ รองลงมา

คือ การมีแบบแผนวิธีการคิด การเรียนรู้เป็นทีม การคิดอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ตาราง 3

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้					ภาพรวมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
	การเป็นบุคคลรอบรู้	การมีแบบแผนความคิด	การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	การเรียนรู้เป็นทีม	การคิดอย่างเป็นระบบ	
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน	.721**	.641**	.712**	.630**	.710**	.721**
ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี	.689**	.637**	.695**	.633**	.736**	.689**
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	.738**	.703**	.756**	.715**	.721**	.738**
ด้านการรู้ดิจิทัล	.772**	.754**	.784**	.762**	.796**	.772**
ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	.776**	.726**	.764**	.701**	.770**	.776**
ภาพรวมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	.739**	.692**	.742**	.688**	.747**	.729**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .630 ถึง .796 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($r=0.796$)

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงในภาพรวมกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($r=0.721$) เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการเป็นบุคคลรอบรู้ (0.721)

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ในภาพรวมกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($r=0.689$) เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้าน

ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($r=0.736$)

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงในภาพรวมกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($r=0.738$) เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($r=0.756$)

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงในภาพรวมกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($r=0.772$) เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($r=0.796$)

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงในภาพรวมกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (0.776) เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการเป็นบุคคลรอบรู้ ($r=0.776$)

สรุปผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี เพื่อเสนอแนวทางให้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรีเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า

1. แนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) จัดการฝึกอบรมให้ความรู้ผู้บริหารและบุคลากรใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการข้อมูล วิเคราะห์และตัดสินใจ 2) การจัดหาเครื่องมือดิจิทัล ระบบ และโปรแกรมที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางในการพัฒนาการรู้ดิจิทัลเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) มีการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้บริหารและบุคลากรเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัลที่ทันสมัย 2) มีการประเมินผลและพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนอยู่เสมอ

3. แนวทางในการพัฒนาจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) จัดทำคู่มือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี 2) การสร้างวัฒนธรรมที่เคารพซึ่งกันและกัน 3) ให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีและสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรอยู่เสมอ

4. แนวทางในการพัฒนาการเป็นบุคคลรอบรู้เพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) เปิดโอกาสให้บุคลากรพัฒนาตนเองผ่านการอบรม 2) ส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน และ 3) ให้ความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพ

5. แนวทางในการพัฒนาการมีแบบแผนวิธีการคิดเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ 2) ส่งเสริมการวางแผนผ่านการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยี 3) สนับสนุนให้บุคลากรทุกคนได้ฝึกฝนการวางแผนอย่างเป็นระบบ

6. แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้เป็นทีมเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) การสร้างเวทีหรือพื้นที่ที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ 2) มีการใช้แพลตฟอร์ม

ออนไลน์ที่ส่งเสริมการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณจากมุมมองของครู และการวิจัยเชิงคุณภาพจากมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามประเด็น ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทของโรงเรียนนานาชาติที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมส่งผลให้เกิดความท้าทายในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร โดยการเปลี่ยนแปลงต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหาร สอดคล้องกับ Mohebi (2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นผู้นำทางการศึกษาและวัฒนธรรมดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมดิจิทัลภายในโรงเรียนว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเสียทุกคนและความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหาร และยังสอดคล้องกับ Purnomo et al. (2024) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมโรงเรียนบนพื้นฐานดิจิทัล และได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความท้าทายในการพัฒนาวัฒนธรรมโรงเรียนบนพื้นฐานดิจิทัลหรือ Digital-Based School Culture (DSC) ไว้ว่า ในบางครั้งคุณครูนั้นขาดการฝึกอบรม ทักษะการและเป้าหมายที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างบุคลากรและฝ่ายบริหาร อีกทั้งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและความคิดริเริ่มในการพัฒนาวิชาชีพจะส่งผลให้โรงเรียนสามารถเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ อีกทั้ง การสร้างพื้นฐานการร่วมมือที่เข้มแข็งจะส่งผลให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงไปสู่การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญ

2. ผลการศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่า

เฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนนานาชาติต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี นโยบายการศึกษา และความคาดหวังจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับวิสัยทัศน์อาจเป็นความท้าทายภายใต้การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อีกทั้งความแตกต่างในภาษาและวัฒนธรรมอาจส่งผลให้การสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวิสัยทัศน์นั้นเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคุณครูต่างชาติมองการทำงานในประเทศไทยเป็นเพียงการทำงานชั่วคราว ซึ่งอาจส่งผลต่อความผูกพันและการยอมรับวิสัยทัศน์ร่วมของโรงเรียน สอดคล้องกับ Kools et al. (2020) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวคิดและการวัดผลโรงเรียนในฐานะองค์กรแห่งการเรียนรู้และได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันภายในสถานศึกษาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและนโยบาย โดยผู้วิจัยเน้นย้ำว่าการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันเป็นเรื่องที่ท้าทายเนื่องจากผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมักมีมุมมองที่แตกต่างกัน อีกทั้งเมื่อครูต่างชาติมองว่าบทบาทในการเป็นครูสอนในประเทศไทยของตนเองเป็นเพียงชั่วคราว อาจนำไปสู่การถอนตัวจากพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สอดคล้องกับ Chuchuen et al. (2024) ที่ได้ศึกษาระบบการจัดการครูต่างชาติในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตพิบูลย์บำเพ็ญและได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความท้าทายในการสร้างวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาร่วมกันไว้ว่า เมื่อครูต่างชาติต้องทำงานในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว ส่งผลให้การมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่นต่อวิสัยทัศน์ร่วมของสถานศึกษาเป็นไปได้ยาก โดยจากการศึกษา พบว่า เมื่อคุณครูมองว่าสภาพการทำงานของตนไม่มั่นคง อีกทั้งวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเป็นอุปสรรคส่งผลถึงการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรชาวไทยและชาวต่างชาติ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าหากคุณครูต่างชาติไม่รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ จะส่งผลให้ไม่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์สถานศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่อการผลการศึกษาโดยรวม

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัลกับด้านการคิด

อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้ทางด้านดิจิทัลมักจะจัดการข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการคิดอย่างเป็นระบบภายในสถานศึกษา อีกทั้ง การรู้ดิจิทัลไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สอดคล้องกับ Nellitawati et al. (2024) ที่ได้ศึกษาด้านการรู้ดิจิทัลและการคิดอย่างเป็นระบบ และได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับด้านการรู้ดิจิทัลว่ามีผลต่อการคิดอย่างเป็นระบบอย่างไร โดยจากการศึกษาพบว่าความรู้ด้านดิจิทัลมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อนักการศึกษาในการมีส่วนร่วมในการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ การมีความรู้ด้านดิจิทัลนั้นสามารถช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้ง การเสริมความรู้ด้านดิจิทัลและการคิดอย่างเป็นระบบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผลลัพธ์ทางการศึกษาพัฒนายิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Avsec et al. (2023) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์จากการคิดอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วมและความสามารถด้านดิจิทัลเพื่อยกระดับความสำเร็จของนักศึกษาสถาปัตยกรรมชั้นปีที่ 1 โดยการศึกษานี้ มุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างคิดเชิงระบบ ความสามารถด้านดิจิทัล และการมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าการคิดอย่างเป็นระบบมีผลโดยตรงต่อความสามารถในใช้ดิจิทัล ทั้งนี้ ความรู้ด้านดิจิทัลมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบในหมู่นักศึกษา โดยนักศึกษาที่มีความสามารถด้านดิจิทัลสูงจะส่งผลให้สามารถเข้าใจระบบที่ซับซ้อนมากกว่า

4. จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ ควรมีการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการข้อมูล วิเคราะห์และตัดสินใจ และการจัดหาเครื่องมือดิจิทัล ระบบ และโปรแกรมที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารเล็งเห็นว่า การจัดการอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีเป็นแนวทางในการยกระดับทักษะทางด้านดิจิทัลของทั้งผู้บริหาร ครู และ บุคลากร ซึ่งอาจนำไปสู่การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานมากขึ้น อีกทั้ง การจัดหาเครื่องมือและระบบดิจิทัลที่เอื้อต่อการทำงานจะช่วยให้การทำงานระหว่างบุคลากรสมบูรณ์มากขึ้น และจะช่วย

ลดอุปสรรคการสื่อสารและเพิ่มประสิทธิภาพในการแบ่งปันข้อมูลและประสานงาน ส่งผลให้กระบวนการทำงานคล่องตัวยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อินตะชุม (2023) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้โรงเรียนบ้านโฮ้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน โดยจากผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ คือ โรงเรียนควรมีการกำหนดเป้าหมายและผู้รับผิดชอบในการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งยังควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครูมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่เสมอ

5. จากการวิจัย พบว่า แนวทางในการพัฒนาการรู้ดิจิทัลเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากร เพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัลที่ทันสมัย และมีการประเมินผลและพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรในโรงเรียนอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเล็งเห็นว่า การอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล เนื่องจากผู้เข้าร่วมมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริง ช่วยให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้จริง อีกทั้ง การประเมินทักษะดิจิทัลของบุคลากรในโรงเรียนอยู่เสมอจะช่วยให้ทราบถึงทักษะที่จำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนา อันนำไปสู่การพัฒนาที่ตรงจุด อีกทั้งการทำการประเมินอย่างสม่ำเสมอจะช่วยสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในองค์กร สอดคล้องกับ Puthaprasert et al. (2021) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ถูกกล่เลย และ มุ่งเน้นไปที่อุปสรรคในการรู้ดิจิทัลและเสนอแนวทางเพื่อเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น โดยผู้วิจัยได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดเวิร์กช็อป (workshop) และการฝึกอบรมมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางด้านดิจิทัล อีกทั้งการประเมินความสามารถด้านดิจิทัลของบุคลากรในโรงเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็น เนื่องจากการประเมินเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าบุคลากรของเราสามารถใช้เทคโนโลยีได้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

6. จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการพัฒนาจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ ควรมีการจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมที่เคารพซึ่งกันและกัน และให้ความรู้เกี่ยว

กับจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ตระหนักรู้อยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกันทั่วทั้งโรงเรียน การจัดทำคู่มือจะช่วยให้ทุกคนมีมาตรฐานเดียวกัน ลดปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม ในขณะเดียวกัน ก็ไม่ได้จำกัดว่าจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีจะต้องอยู่ในรูปแบบของกฎระเบียบเพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมุ่งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับ Technology Standards for School Administrators Collaborative (2001) ที่ได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบไว้ว่า ผู้บริหารต้องสามารถระบุ สื่อสาร จัดโครงสร้างและบังคับใช้แนวปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม มุ่งสร้างวัฒนธรรมที่ความเคารพซึ่งกันและกัน และสร้างความตระหนักที่เกี่ยวกับข้อกฎหมาย ปัญหาทางสังคมและจริยธรรมเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งเสริมให้มีจัดโปรแกรมอบรมเพื่อสร้างความตระหนักทางจริยธรรมอยู่เสมอ

7. จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการพัฒนาการเป็นบุคคลรอบรู้เพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรพัฒนาตนเองผ่านการอบรม ส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน และให้ความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพ ทั้งนี้ผู้บริหารอาจเล็งเห็นว่า การอบรมเป็นช่องทางที่สำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานจะช่วยให้ความรู้และทักษะที่มีอยู่ภายในถูกถ่ายทอดออกไปอย่างมีประสิทธิภาพทั่วทั้งโรงเรียน และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจะช่วยเสริมความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและช่วยสร้างความมั่นใจในการทำงานให้แก่ผู้บริหารและบุคลากร ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพโดยรวมของโรงเรียน สอดคล้องกับ Evidence for Learning (2022) ที่ได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจัดทำโดยองค์กร Education Endowment Foundation (EEF) โดยในรายงานได้ระบุว่าเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนต้องเปิดโอกาส

ให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้ของตนผ่านการอบรม อีกทั้งสภาพแวดล้อมต้องเอื้อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ในรูปแบบของการที่บุคลากรสามารถเรียนรู้จากกันและกัน ส่งเสริมให้เรียนรู้จากข้อผิดพลาด ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และการผนวกวัฒนธรรมโรงเรียนกับการพัฒนาวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพในการสอน ซึ่งส่งผลโดยตรงไปถึงผลลัพธ์ของนักเรียน

8. จากการวิจัย พบว่า แนวทางในการพัฒนาการมีแบบแผนวิธีการคิดเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ โรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูมีการคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมให้มีการวางแผนผ่านการตัดสินใจโดยการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยี และสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนได้ฝึกฝนการวางแผนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารเล็งเห็นว่า ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์คือรากฐานสำคัญในการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการที่บุคลากรสามารถคิด วิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลอย่างมีเหตุผลจะช่วยให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุดแม่นยำ สอดคล้องกับ Schifter et al. (2014) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลของครูในการใช้ข้อมูลของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ให้ทัศนะไว้ว่าการจัดเวิร์กช็อป (workshop) นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดเวิร์กช็อป (workshop) เพื่อให้บุคลากรเรียนรู้ที่จะใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Data-Driven Decision Making) โดยเป้าหมายของการจัดเวิร์กช็อป (workshop) คือ การให้ความรู้แก่ครูในการนำข้อมูลที่มีอยู่ในระบบออกมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้แนวคิดใหม่ ๆ และใช้ข้อมูลของนักเรียนเป็นฐานหลัก เพื่อให้ครูสามารถนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนการสอนของตน เพื่อให้ผลลัพธ์ของนักเรียนสูงขึ้น ในการนี้โรงเรียนต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ครูในการเข้าถึงข้อมูล

9. จากการวิจัย พบว่า แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้เป็นทีมเพื่อให้โรงเรียนนานาชาติไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ โรงเรียนควรสร้างเวทีหรือพื้นที่ ที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ และมีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่ส่งเสริมการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้บริหารอาจเล็งเห็นว่าการเปิดพื้นที่เรียนรู้คือกุญแจสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นทีม โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แบ่งปันประสบการณ์ ความคิดเห็น และมุมมองที่หลากหลาย อันนำไปสู่การเรียนรู้

และองค์ความรู้ใหม่ภายในโรงเรียน อีกทั้งการที่ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการทำงาน สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารมีการเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้เป็นทีมในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับ Gaad (2022) ที่ได้ศึกษา เรื่อง ผลกระทบของการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน หรือ Online Collaborative Learning (OCL) ต่อการมีส่วนร่วมและความสำเร็จของนักศึกษา โดยผู้วิจัยได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่จะช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างนักศึกษา เช่นการใช้โปรแกรม Google Document หรือ โปรแกรม Padlet ผู้วิจัยยังเน้นย้ำว่าการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการทำงานเป็นตัวช่วยในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้และประสบการณ์ ซึ่งในปลายทางจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานแบบเป็นทีม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องด้วยจากผลการศึกษากฎาของผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานประจำวันของครูและบุคลากร จัดหาแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน พัฒนากลยุทธ์ กำหนดเป้าหมาย และแนวทางที่ชัดเจนในการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล อีกทั้งยังควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร

2. เนื่องด้วยจากผลการศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดนนทบุรี พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรร่วมกันแสดงความคิดเห็นและกำหนดทิศทางของสถานศึกษาร่วมกัน เชื่อมโยงวิสัยทัศน์ของสถานศึกษากับการปฏิบัติงานของแต่ละสายงานและบุคคล และจัดให้มีการปรับปรุงและทบทวนวิสัยทัศน์อยู่เสมอ โดยพิจารณาจากความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy research) เพื่อให้ได้แนวทางและนโยบายในการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัล

ของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในแต่ละพื้นที่

References

- Alexey, M., Gubernatorov, D. V., Galina, T., & Evgeniy, A. U. (2019). *New leadership in digitalization*. n.p. doi: 10.1007/978-3-030-69415-9_136
- Amnart, P. (2023). *Digital leadership of School administrators affecting the effectiveness of academic affairs administration in Schools under Buengkan Primary educational service area office*. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Artpru, W. (2021). *The guidelines for learning organization development of Schools under office of the non-formal and informal education at central area*. Pathum Thani: Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)
- Avsec, S., Jagiełto-Kowalczyk, M., Zabicka, A., Gawlak, A., & Gil-Mastalerczyk, J. (2023). Leveraging systems thinking, engagement, and digital competencies to enhance first-year architecture students' achievement in design-based learning. *Sustainability*, 15(20), doi: <https://doi.org/10.3390/su152015115>
- Chaiyaset, P. (2019). The developing model of digital leadership for a successful digital transformation. *GPH-International journal of business management*, 2(08), 1-8. (in Thai)
- Chuchuen, R., Tubsree, C., & Suthithatip, S. (2017). Foreign Teachers management system in an English Program School: A case study at Piboonbumpen Demonstration School Burapha University, Thailand. *HRD journal*, 8(2), 80-91. (in Thai)
- Evidence for Learning. (2022). *Effective professional development*. Sydney: Evidence for Learning.
- Gaad, A. L. V. (2022). The effects of online collaborative learning (OCL) on student achievement and engagement. *IAFOR journal of education: Studies in education*, 10(3), 31-49.
- Intachum, P., Wangcham, S., & Yomsoongnern, J. (2023). The development guidelines of technology utilization for learning management of Ban Hong Rattana Wittaya School in Lamphun Province. *Journal of graduate research*, 1(14), 99-112. (in Thai)
- Jansuk, J., & Wachrakul, C. (2021). A study of digital leadership components for School administrators in educational opportunity school under the Udonthani Primary educational service area office 3. *Sisaket Rajabhat University journal*, 15(2), 36-49. (in Thai)
- Khitkha, S. (2023). *The relationship between digital leadership of administrators and the effectiveness of general administration in schools under the secondary educational service area office Mukdahan*. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)

- Kools, M., Stoll, L., George, B., Steijn, B., Bekkers, V., & Gouëdard, P. (2020). The School as a learning organisation: The concept and its measurement. *European journal of education*, 55(1), 24–42. Doi: <https://doi.org/10.1111/ejed.12383>
- Kudnok, K. (2022). *Digital leadership of administrators affecting School effectiveness under Nakhon Phanom Primary educational service area office 2*. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Laksanadee, R. (2022). *Digital leadership of School administrators in Ban Bueng 1 Sub-Campus, office of Chonburi Primary educational service area*. Bangkok: Krirk University (in Thai)
- Luecha, C., Chantarasombat, C., & Sirisuthi, C. (2022). *Program development of digital leadership for school administrators under the office of primary educational*. n.p.
- Magesa, M. M., & Jonathan, J. (2020). *Digital leadership for digital transformation digital leadership for digital transformation*. Sokoine University of Agriculture, Tanzania.
- Mohebi, L. (2019). *Educational leadership and digital culture*. Social Science Research Network (SSRN).
- Nellitawati, R., & Hardianto. (2024). The effect of principals' instructional leadership and digital literacy on Teachers' performance. *Educational administration: Theory and practice*, 30(1), 373–381. Doi: <https://doi.org/10.53555/kuey.v30i1.1651>
- Purnomo, E. N., Imron, A., Wiyono, B. B., Sobri, A. Y., & Dami, Z. A. (2024). Transformation of Digital-Based School culture: Implications of change management on virtual learning environment integration. *Cogent education*, 11(1),
- Puthaprasert, C., Supising, J., Boonchai, T., Kosanpipat, S., & Pongkaew, P. (2021). Developing digital literacy skills for administrators under marginalized Schools. *Interdisciplinary research review*, 16(5), 1-7.
- Rachawong, W. (2019). Leadership in digital educational institutions. *Journal of association of professional development of educational administration of Thailand (JAPDEAT)*, 1(4), 25-31. (in Thai)
- Ridho, M. R., Lesmana, I., Safitri, H. D., Meirani, R. K., & Prestiadi, D. (2023). Digital leadership in the scope of education. *Proceedings of the international conference on educational management and technology (ICEMT 2022)*, 52–61. Doi: https://doi.org/10.2991/978-2-494069-95-4_7
- Schifter, C. C., Natarajan, U., Ketelhut, D. J., & Kirchgessner, A. (2014). Data-driven decision making: Facilitating Teacher use of Student data to inform classroom instruction. *Contemporary issues in technology and Teacher education*, 14(4),
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline: The art & practice of the learning organization*. New York: Doubleday Service Area.
- Sheninger, E. (2019). *Digital leadership: Changing paradigms for changing times*. (2nd ed.). Corwin Press.
- Suksai, P. (2022). *The relationship between digital leadership of School administrator and innovative organization of secondary School in Uttaradit Province*. Phitsanulok: Naresuan University. (in Thai)

Technology Standards for School Administrators Collaborative. (2001). *Technology standards for School administrators*. Retrieved from https://www.iste.org/docs/pdfs/tssa_standards_for_administrators.pdf

Wunnapaka, A. (2023). *Digital leadership of administrators affecting the operational effectiveness of student assistance system in schools under the secondary educational service area office Nakhon Phanom*. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)

